

Arrest

nr. 315 254 van 22 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1995.

1.2. Verzoekster dient op 16 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 27 september 2022 en op 9 mei 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Hawiye (> Murursade) etnie. U bent geboren in het jaar 1995 in Gal Hareeri, regio Galgaduud, waar u uw hele leven woont. U volgt gedurende 2 jaar les in de koranschool. U bent huisvrouw.

U huwt op 5 mei 2011 met Jibril. Hij overlijdt het daaropvolgende jaar. Jullie zoon Y. wordt door de moeder van Jibril opgevoed.

U hertrouwt op 14 januari 2014 met A.. Jullie krijgen een zoon, A. genaamd. Uw echtgenoot werkt in Hamar in de winkel van zijn oom en komt u geregeld bezoeken in Gal Hareeri.

Al Shabaab verdenkt uw echtgenoot ervan te spioneren voor de Somalische overheid. Al Shabaab bedreigt hem meermaals. Op 1 januari 2016 wordt A. meegenomen. U weet sindsdien niet waar uw echtgenoot is.

U wordt op 1 juli 2020 gedwongen te huwen met A.Z., een leider van de lokale afdeling van Al Shabaab. Uw echtgenoot behandelt u niet goed. Wanneer een luchtaanval plaats heeft, slaagt u erin te ontsnappen. U vlucht naar uw vader, die contact opneemt met zijn broer H.. U verlaat Gal Hareeri op 15 augustus 2020 en reist naar uw oom in Mogadishu. Enkele dagen later wordt uw vader ontvoerd door Al Shabaab. Na enkele dagen verneemt u dat hij gedood werd.

Uw oom H. regelt uw vertrek uit Somalië. U verlaat Somalië samen met uw zoon A. op 25 augustus 2020 en reist via Turkije, Griekenland en onbekende landen naar België, waar u op 5 oktober 2020 aankomt. U dient op 16 oktober 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), eveneens ingediend in hoofde van uw zoon A., die op uw bijlage 26 staat.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest m.b.t. genitale verminking neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud dd. 27/09/2022 (verder notities CGVS 1), p. 2-5 + notities persoonlijk onderhoud dd. 09/05/2023 (verder notities CGVS 2), p. 2-5) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk maakt sinds 2010 in Gal Hareeri verbleven te hebben.

Uit beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat het Somalische leger samen met Ethiopische soldaten gevochten heeft met Al Shabaab in Gal Hareeri in maart 2015. Uit informatie blijkt tevens dat Ethiopische soldaten in juni 2016 in Gal Hareeri een basis hadden. Bovendien hadden overheids- en AMISOM-troepen al eerder, in september 2014, Gal Hareeri overgenomen van Al Shabaab en was er minstens in januari 2015 een aanwezigheid van Somalische soldaten in Gal Hareeri. Echter, wanneer de interviewer vraagt of Al Shabaab ooit aangevallen werd in Gal Hareeri, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 1, p. 32). Hoewel u verwijst naar een luchtaanval in 2019, had deze volgens uw verklaringen niet plaats in Gal Hareeri. Later tijdens het eerste onderhoud verklaart u uitdrukkelijk dat er geen gevechten plaatsvonden in de plaats waar u vandaan komt (notities CGVS 1, p. 38). Tijdens het tweede onderhoud herhaalt u dat **Al Shabaab nooit werd aangevallen in Gal Hareeri, niet door de (Somalische) overheid, noch door andere groeperingen of legers (notities CGVS 2, p. 20-21). **Gevraagd of er ooit soldaten van andere landen in Gal Hareeri geweest zijn, waarbij de interviewer in het bijzonder vraagt naar buurlanden en AMISOM, antwoordt u ontkennend.** Gevraagd waar de soldaten van AMISOM dan wel zaten, verklaart u gehoord te hebben dat ze in o.m. Hamar zitten. Kort daarna gevraagd of **Ethiopische soldaten in 2014 in Gal Hareeri geweest zijn, verklaart u dat ze niet in Gal Hareeri waren. Later gevraagd of u niet gehoord heeft over gevechten in Gal Hareeri in juni 2016, antwoordt u wederom ontkennend** (notities CGVS 2, p. 23). Geconfronteerd met uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Gal Hareeri, verklaart u daar wel gewoond te hebben, maar heeft u het nooit meegemaakt dat mensen moesten vluchten voor gevechten (notities CGVS 2, p. 27). Door de interviewer opgemerkt dat er nooit gevraagd werd naar gevechten waarvoor mensen moesten vluchten, maar naar gevechten in het algemeen, verklaart u dat er geen gevechten waren waarbij mensen in Gal Hareeri tegen elkaar vochten. **Uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid van Somalische en het Ethiopische (AMISOM-)troepen, tast de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Gal Hareeri reeds volledig aan.****

Uit informatie blijkt tevens dat **Ahlu Sunna Wal Jama'a Gal Hareeri ingenomen heeft in februari 2010** (beschikbaar in uw administratieve dossier). Door de interviewer in beide onderhouds de vlag van Ahlu Sunna Wal Jama'a getoond, herkent u deze echter als de vlag van Al Shabaab (notities CGVS 1, p. 33-34 +

notities CGVS 2, p. 18). Hoewel u meermaals gevraagd wordt of het wel degelijk de vlag van Al Shabaab betreft, blijft u bij uw verklaring (notities CGVS 2, p. 18). Een kleurenkopie van de vlag voorgelegd, verklaart u deze vlag nooit gezien te hebben. **Gevraagd of Ahlu Sunna Wal Jama'a u iets zegt, verklaart u dat het een groep als Al Shabaab is, maar dat ze niet in Gal Hareeri zitten.** U blijkt wel gehoord te hebben dat Ahlu Sunna Wal Jama'a meermaals met Al Shabaab gevochten heeft in Dhusamareb. Gevraagd of zij nooit in Gal Hareeri of in de directe omgeving gevochten hebben met elkaar, antwoordt u ontkennend. Verder blijkt uit beschikbare informatie dat overheidssoldaten aanhangers van Ahlu Sunna Wal Jama'a tijdens een demonstratie in januari 2015 hebben neergeschoten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Het is dan ook niet aannemelijk dat u de vlag van Ahlu Sunna Wal Jama'a niet zou herkend hebben,** te meer daar u beweert uw gehele leven in Gal Hareeri verbleven te hebben tot aan uw vertrek in augustus 2020 (notities CGVS 1, p. 11 + notities CGVS 2, p. 7). Hiermee geconfronteerd, blijft u erbij dat Ahlu Sunna Wal Jama'a niet in Gal Hareeri was en dat Al Shabaab met hen vocht in andere regio's (notities CGVS 2, p. 27-28). Uw onwetendheid tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Gal Hareeri sinds 2010 verder aan.

Gevraagd naar executies door Al Shabaab in Gal Hareeri, verklaart u dat Mahad Miire Shadi in 2010 vermoord werd (notities CGVS1, p. 33). Gevraagd naar recentere executies, noemt u een executie in 2016 en een in 2018. Tijdens uw laatste onderhoud verklaart u dat de laatste executie door Al Shabaab plaats had in 2018 (notities CGVS 2, p. 10). **Door de interviewer de namen Ali Salad Majin en Saeed Ali Roble genoemd, zeggen beide namen u niets (notities CGVS 2, p. 22-23).** Door de interviewer aangegeven dat Ali Salad Majin in Gal Hareeri geëxecuteerd werd en dat Saeed Ali Roble zweepslagen kreeg omdat hij een meisje had verkracht (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), blijkt uit uw verklaringen dat u hier niets van afweet. Door de interviewer ter bevestiging gevraagd of de laatste executie door Al Shabaab in Gal Hareeri plaats had in de loop van het jaar 2018, antwoordt u bevestigend (notities CGVS 2, p. 23). Door de interviewer gevraagd of u gehoord heeft dat een jongeman in juni 2020 – 2 maanden voor uw vertrek - geëxecuteerd werd, blijft u sprakeloos. Op het einde van het tweede onderhoud geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Gal Hareeri, o.m. omwille van uw ontoereikende kennis over strafuitvoeringen door Al Shabaab, blijft u wederom sprakeloos (notities CGVS 2, p. 28). Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Gal Hareeri verder grondig aan.

Door de interviewer in het kader van het eerste onderhoud voor het CGVS gevraagd iets te vertellen over Sheikh Ali Ibaar, verklaart u dat het een bekende man was in Gal Hareeri (notities CGVS 1, p. 32). Gevraagd of het graf van deze man nog altijd bestaat, verklaart u dat er wel een graf was waar herdenkingen gedaan werden, maar dat dit niet langer mocht door Al Shabaab. Tijdens het laatste onderhoud wederom gevraagd naar Sheikh Ali Ibaar, verklaart u dat zijn graf ligt in de omgeving van Tuulo Ali Bubal, wat heel ver is (notities CGVS 2, p. 26-27). Gevraagd of de sheikh een moskee had in Gal Hareeri, verklaart u dat hij een aula had waar de "di gro" (religieuze teksten) gelezen wordt. Gevraagd of deze moskee nog bestaat verklaart u dat deze in naam wel nog bestaat, maar dat er geen lezingen meer gehouden worden. Door de interviewer opgemerkt dat o.m. het graf van Sheikh Ali Ibaar in Gal Hareeri vernield werd door Al Shabaab, verklaart u dat Al Shabaab geen herdenkingen toelaat. Opgemerkt dat zijn graf in Gal Hareeri was, ontwijkt u de vraag door te stellen dat hij in Ali Bubal woonde, volgens wat u hoorde. **Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet zou weten dat het graf van Sheikh Ali Ibaar in Gal Hareeri door Al Shabaab vernietigd werd, vooral omdat u wel weet wie deze man was. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Gal Hareeri verder aan.**

Tijdens uw laatste onderhoud voor het CGVS gevraagd wat het voor uw vader betekende dat Al Shabaab in Gal Hareeri aan de macht kwam, verklaart u dat er niets specifiek was voor hem, omdat hij één van de bewoners was (notities CGVS 2, p. 15-16). Doorgevraagd verklaart u dat er voor hem geen veranderingen waren omdat hij niet vaak buiten Gal Hareeri ging. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader aan landbouw deed (notities CGVS 1, p. 14) en dat hij de opbrengst van de velden verkocht aan winkels in de wijk waar u woonde (notities CGVS 2, p. 10-11). Het verwondert echter dat uw vader de impact van de door Al Shabaab opgelegde zakat-betalingen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) niet zou gevoeld hebben. Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u dat ze wel zakat op dieren en landbouwgronden vragen (notities CGVS 2, p. 27). **Dat u er echter niet in slaagde om de zakat te benoemen wanneer gevraagd wordt naar de impact van Al Shabaab op uw vader, tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Gal Hareeri verder aan.**

Overigens kunnen er ook opmerkingen gemaakt worden over uw reis van Gal Hareeri naar Hamar. Hoewel u aanvankelijk verklaart dat uw neef één van de chauffeurs was die u naar Hamar bracht (notities CGVS 1, p. 26), past u dit al snel aan door te verklaren dat uw neef niet mee naar Hamar reisde, maar in Tulo Laji Imaan uit de wagen stapte. Tijdens het tweede onderhoud verklaart u echter dat u samen met uw neef te

voet naar Tuulo Haji ging, waar u in de wagen stapte en hij achterbleef (notities CGVS 2, p. 25). Uw verklaringen over uw vertrek uit Gal Hareeri komen aldus niet overeen.

Verder verklaart u een lege weg genomen te hebben, een zandweg, en dat u via Afgoye en Ceelasha passeerde voor jullie Hamar bereikten (notities CGVS 1, p. 25). Tijdens uw laatste onderhoud verklaart u een weg genomen te hebben die langs de zee loopt (notities CGVS 2, p. 25-26). Door de interviewer ter bevestiging gevraagd of u via de stad Afgoya naar Hamar ging, antwoordt u bevestigend. **Gelet op de ligging van Gal Hareeri, Afgoye en Hamar (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) is dit een wel heel opmerkelijke route, te meer daar u de weg langs de zee volgde.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Gal Hareeri, in district Gal Hareeri, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gal Hareeri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 27/09/2022 en 09/05/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS 2, p. 27-28). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het

voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (notities CGVS 1, p. 2-5 + notities CGVS 2, p. 2-5). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd erop gewezen het niet aannemelijk gemaakt te hebben pas in 2020 uit Gal Hareeri vertrokken te zijn omdat u geen weet heeft van de aanwezigheid van Ethiopische of overheidssoldaten vanaf 2014, u de vlag van Ahlu Sunna Wal Jama'a niet herkende, u niet aangeeft dat uw vader zakat diende te betalen en omdat u niets wist over de executie die twee maanden voor uw beweerdelijke vertrek plaatsvond (notities CGVS 2, p. 27-28). U verklaart dat zakat wel bestaat. Verder blijft u bij uw verklaringen dat Ahlu Sunna Wal Jama'a niet in Gal Hareeri heeft gezeten. Gevraagd of u iets te zeggen heeft nadat de interviewer haar twijfels bij uw herkomst uit Gal Hareeri uitte, antwoordt u ontkennend. U kan voornoemde vaststelling, nl. dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft recent uit Gal Hareeri afkomstig te zijn, dan ook niet weerleggen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In het kader van huidige procedure legt u een attest aangaande genitale verminking neer. U onderging reeds een genitale verminking. Gevraagd naar de reden dat u dit attest neerlegt, blijkt uit uw verklaringen dat dit niet verbonden is met een vrees voor vervolging uwentwege (notities CGVS 1, p. 6). Dit attest kan het voorgaande dan ook niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud (dd. 27/09/2022) die naar u werden verstuurd op 20/01/2023. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30/07/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster verschaft vooreerst een theoretisch overzicht van de geschonden geachte bepalingen.

In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op de vluchtelingenstatus.

Verzoekster gaat in op de motieven in de bestreden beslissing en tracht deze uit te klaren of te verduidelijken.

Zij gaat in op de motieven inzake de politieke situatie en benadrukt haar profiel als ongeschoolde vrouw, die niet vaak buiten kwam. Zij benadrukt dat zij op jonge leeftijd werd uitgehuwelijkt en enkel bezig was met huishoudelijke taken. Verzoekster stelt dat haar referentiekader beperkt is, zodat de verwachtingen van de commissaris-generaal onredelijk zijn.

Zij gaat in op de motieven inzake de groepering Ahlu Sunna Wal Jama'a en benadrukt oprecht geen weet te hebben van hun aanwezigheid en vlag. Zij stelt enkel te weten dat het een religieuze groepering is, die niet overeenkomt met Al-Shabaab.

Zij gaat in op de motieven inzake de executies en herhaalt dat zij hier niets over weet en niet valselijk wilde toeknikken over executies waar zij niets over heeft gehoord.

Zij gaat in op de motieven inzake het graf van Sheikh Ali Ibaar en volhardt dat zij enkel had vernomen dat herdenkingen niet meer werden toegestaan en dat zij geen toegang had tot media om andere details te vernemen.

Zij gaat in op de motieven inzake de zakat-belasting en stelt dat iedereen dit diende te betalen, zodat zij dit niet zag als een specifiek probleem dat haar vader ervaarde.

Zij gaat in op de motieven inzake haar reisweg en verschaft hierover verduidelijkingen.

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op de samenwerkingsplicht, evenals het voordeel van de twijfel.

In een laatste onderdeel gaat verzoekster in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij benadrukt de problematische situatie in Somalië en citeert landeninformatie waaruit de gevaarlijke omstandigheden in Somalië blijkt.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

3.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt voor het geschonden geachte artikel 8 van het EVRM, waaromtrent hoe dan ook elke

uiteenzetting ontbreekt over de wijze waarop deze bepaling – dat het recht op een privé- en gezinsleven omvat – zou zijn geschonden.

3.5. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoekster in haar verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat zij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) de aanwezigheid van het Somalische leger, Ethiopische soldaten en AMISOM-troepen in haar dorp, evenals de gevechten; (ii) de aanwezigheid van de groepering Ahlu Sunna Wal Jama'a; (iii) de executies in haar dorp; (iv) de vernieling van het graf van Sheikh Ali Ibaar en (v) haar reisweg incoherent, onjuist en gebrekkig overkomt.

4.1.3. Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met haar profiel als ongeschoolde vrouw, die enkel naar de Koranschool werd gestuurd, voor het overige niet buitenkwam en reeds op jonge leeftijd werd uitgehuwelijkt. Zij stelt dat zij zich enkel bezighield met het huishouden of haar vader helpen, dat ze nooit een job buitenshuis heeft uitgeoefend en dat zij geen toegang had tot media. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een vrouw met verzoeksters profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat ze doorleefde ervaringen kan geven en eenvoudige zaken over haar regio van herkomst kan vertellen. Dit geldt temeer nu uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij meerderjarig was ten tijde van haar beweerde vertrek uit Somalië, zodat kan worden aangenomen dat zij aldus ook reeds een zekere maturiteit had. Zelfs aangenomen dat verzoekster zich voornamelijk bezighield met het helpen van haar vader en het huishouden, kan toch redelijkerwijze van verzoekster, zelfs met haar profiel, worden verwacht dat zij weet heeft van simpel waarneembare en elementaire elementen in haar geboortedorp, zoals onder meer de aanwezigheid van Somalische soldaten, Ethiopische soldaten en AMISOM-troepen. Verzoekster verklaart ook niet waarom de persoonlijke omstandigheden die zij aanhaalt, zouden maken dat zij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over elementaire zaken uit haar regio van herkomst en de veiligheidsincidenten en conflicten aldaar.

4.1.4. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: *“Uit beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat het Somalische leger samen met Ethiopische soldaten gevochten heeft met Al Shabaab in Gal Hareeri in maart 2015. Uit informatie blijkt tevens dat Ethiopische soldaten in juni 2016 in Gal Hareeri een basis hadden. Bovendien hadden overheids- en AMISOM-troepen al eerder, in september 2014, Gal Hareeri overgenomen van Al Shabaab en was er minstens in januari 2015 een aanwezigheid van Somalische soldaten in Gal Hareeri. Echter, wanneer de interviewer vraagt of Al Shabaab ooit aangevallen werd in Gal Hareeri, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 1, p. 32). Hoewel u verwijst naar een luchtaanval in 2019, had deze volgens uw verklaringen niet plaats in Gal Hareeri. Later tijdens het eerste onderhoud verklaart u uitdrukkelijk dat er geen gevechten plaatsvonden in de plaats waar u vandaan komt (notities CGVS 1, p. 38). Tijdens het tweede onderhoud herhaalt u dat Al Shabaab nooit werd aangevallen in Gal Hareeri, niet door de (Somalische) overheid, noch door andere groeperingen of legers (notities CGVS 2, p. 20-21). Gevraagd of er ooit soldaten van andere landen in Gal Hareeri geweest zijn, waarbij de interviewer in het bijzonder vraagt naar buurlanden en AMISOM, antwoordt u ontkennend. Gevraagd waar de soldaten van AMISOM dan wel zaten, verklaart u gehoord te hebben dat ze in o.m. Hamar*

zitten. Kort daarna gevraagd of Ethiopische soldaten in 2014 in Gal Hareeri geweest zijn, verklaart u dat ze niet in Gal Hareeri waren. Later gevraagd of u niet gehoord heeft over gevechten in Gal Hareeri in juni 2016, antwoordt u wederom ontkennend (notities CGVS 2, p. 23). Geconfronteerd met uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Gal Hareeri, verklaart u daar wel gewoond te hebben, maar heeft u het nooit meegemaakt dat mensen moesten vluchten voor gevechten (notities CGVS 2, p. 27). Door de interviewer opgemerkt dat er nooit gevraagd werd naar gevechten waarvoor mensen moesten vluchten, maar naar gevechten in het algemeen, verklaart u dat er geen gevechten waren waarbij mensen in Gal Hareeri tegen elkaar vochten. Uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid van Somalische en het Ethiopische (AMISOM-)troepen, tast de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Gal Hareeri reeds volledig aan". Verzoekster benadrukt andermaal haar profiel als ongeschoolde vrouw met een beperkt referentiekader, doch – zoals hierboven reeds uiteengezet – kan deze omstandigheid het volstreekte gebrek aan kennis omtrent de veiligheidssituatie in haar geboortedorp niet verschoonen. De Raad kan verzoekster niet bijtreden in haar betoog dat de verwachtingen van de commissaris-generaal onredelijk zijn.

4.1.5. Ook omtrent de groepering "Ahlu Sunna Wal Jama'a", stelde de commissaris-generaal terecht dat *"Gevraagd of Ahlu Sunna Wal Jama'a u iets zegt, verklaart u dat het een groep als Al Shabaab is, maar dat ze niet in Gal Hareeri zitten. U blijkt wel gehoord te hebben dat Ahlu Sunna Wal Jama'a meermaals met Al Shabaab gevochten heeft in Dhusamareb. Gevraagd of zij nooit in Gal Hareeri of in de directe omgeving gevochten hebben met elkaar, antwoordt u ontkennend. Verder blijkt uit beschikbare informatie dat overheidssoldaten aanhangers van Ahlu Sunna Wal Jama'a tijdens een demonstratie in januari 2015 hebben neergeschoten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). (...) Hiermee geconfronteerd, blijft u erbij dat Ahlu Sunna Wal Jama'a niet in Gal Hareeri was en dat Al Shabaab met hen vocht in andere regio's (notities CGVS 2, p. 27-28). Uw onwetendheid tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Gal Hareeri sinds 2010 verder aan."* Dat verzoekster de vlag van deze groepering niet herkende, wordt door de Raad als een overtollig motief beschouwt. Het louter bevestigen dat zij oprecht geen weet heeft van de aanwezigheid van deze groepering, kan uiteraard geen afbreuk doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing. Van verzoekster, die verklaarde haar heel leven in Gal Hareeri te hebben gewoond, kan worden verwacht dat zij kennis heeft van de conflicten die deze groepering in haar dorp kende. Dat zij geen toegang had tot media, doet hier evenmin afbreuk aan. Het is in deze bovendien opmerkelijk dat verzoekster, die stevast volhoudt een uiterst beperkt referentiekader te hebben, stelt wel kennis te hebben van conflicten in een andere regio, dan haar eigen regio van herkomst.

4.1.6. De Raad treedt de commissaris-generaal eveneens bij in zijn beoordeling dat: *"Gevraagd naar executies door Al Shabaab in Gal Hareeri, verklaart u dat Mahad Miire Shadi in 2010 vermoord werd (notities CGVS1, p. 33). Gevraagd naar recentere executies, noemt u een executie in 2016 en eentje in 2018. Tijdens uw laatste onderhoud verklaart u dat de laatste executie door Al Shabaab plaats had in 2018 (notities CGVS 2, p. 10). Door de interviewer de namen Ali Salad Majin en Saeed Ali Roble genoemd, zeggen beide namen u niets (notities CGVS 2, p. 22-23). Door de interviewer aangegeven dat Ali Salad Majin in Gal Hareeri geëxecuteerd werd en dat Saeed Ali Roble zweepslagen kreeg omdat hij een meisje had verkracht (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), blijkt uit uw verklaringen dat u hier niets van afweet. Door de interviewer ter bevestiging gevraagd of de laatste executie door Al Shabaab in Gal Hareeri plaats had in de loop van het jaar 2018, antwoordt u bevestigend (notities CGVS 2, p. 23). Door de interviewer gevraagd of u gehoord heeft dat een jongeman in juni 2020 – 2 maanden voor uw vertrek - geëxecuteerd werd, blijft u sprakeloos. Op het einde van het tweede onderhoud geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Gal Hareeri, o.m. omwille van uw ontoereikende kennis over strafuitvoeringen door Al Shabaab, blijft u wederom sprakeloos (notities CGVS 2, p. 28). Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Gal Hareeri verder grondig aan."* Het opnieuw louter bevestigen dat zij geen kennis heeft van de executies die de commissaris-generaal aanhaalt, volstaat andermaal niet om de bevindingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Ook het herhalen van de afgelegde verklaringen omtrent de eerdere executies, kan het gebrek aan kennis omtrent de latere executies niet vergoelijken.

4.1.7. Wat betreft het vernielde graf van Sheikh Ali Ibaar, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat: *"Door de interviewer in het kader van het eerste onderhoud voor het CGVS gevraagd iets te vertellen over Sheikh Ali Ibaar, verklaart u dat het een bekende man was in Gal Hareeri (notities CGVS 1, p. 32). Gevraagd of het graf van deze man nog altijd bestaat, verklaart u dat er wel een graf was waar herdenkingen gedaan werden, maar dat dit niet langer mocht door Al Shabaab. Tijdens het laatste onderhoud wederom gevraagd naar Sheikh Ali Ibaar, verklaart u dat zijn graf ligt in de omgeving van Tuulo Ali Bubal, wat heel ver is (notities CGVS 2, p. 26-27). Gevraagd of de sheikh een moskee had in Gal Hareeri, verklaart u dat hij een aula had waar de "di gro" (religieuze teksten) gelezen wordt. Gevraagd of deze moskee nog bestaat verklaart u dat deze in naam wel nog bestaat, maar dat er geen lezingen meer gehouden worden. Door de interviewer opgemerkt dat o.m. het graf van Sheikh Ali Ibaar in Gal Hareeri vernield werd door Al Shabaab, verklaart u dat Al Shabaab geen herdenkingen toelaat. Opgemerkt dat zijn graf in Gal Hareeri was, ontwijkt u de vraag door te stellen dat hij in Ali Bubal woonde, volgens wat u hoorde. Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet*

zou weten dat het graf van Sheikh Ali Ibaar in Gal Hareeri door Al Shabaab vernietigd werd, vooral omdat u wel weet wie deze man was. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Gal Hareeri verder aan". Het opnieuw louter bevestigen dat zij enkel weet had dat herdenkingen verboden waren, volstaat andermaal niet om de bevindingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

4.1.8. Door ten slotte in het verzoekschrift louter één van de tegenstrijdig bevonden verklaringen naar voor te schuiven als de juiste verklaring – zonder een bevredigende uitleg te bieden voor de initiële tegenstrijdigheden – brengt verzoekster niets dienstig in tegen de vaststellingen dat: *"Overigens kunnen er ook opmerkingen gemaakt worden over uw reis van Gal Hareeri naar Hamar. Hoewel u aanvankelijk verklaart dat uw neef één van de chauffeurs was die u naar Hamar bracht (notities CGVS 1, p. 26), past u dit al snel aan door te verklaren dat uw neef niet mee naar Hamar reisde, maar in Tulo Laji Imaan uit de wagen stapte. Tijdens het tweede onderhoud verklaart u echter dat u samen met uw neef te voet naar Tuulo Haji ging, waar u in de wagen stapte en hij achterbleef (notities CGVS 2, p. 25). Uw verklaringen over uw vertrek uit Gal Hareeri komen aldus niet overeen."*

4.1.9. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoekster omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.10. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Gal Hareeri, in district Gal Hareeri, gelegen in de regio Galgaduud en dat *"Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gal Hareeri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet".* De Raad beschouwt de motieven in de bestreden beslissing, dat verzoekster niets aangaf op de vraag wat het voor haar vader betekende toen Al-Shabaab aan de macht kwam en de genomen reisroute opmerkelijk is, als overtoollig. De nood naar een onderzoek van de kritiek gericht tegen deze motieven dringt zich dan ook niet op.

4.1.11. Uit het bij het verzoek neergelegde medisch attest blijkt nog dat verzoekster slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking type III (hierna: VGV) in Somalië. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *"dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld"* en *"dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard"*, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type III. Ter terechtzitting werd verzoekster hieromtrent bevraagd. Zij bevestigt dat zij op heden een desinfibulatie heeft ondergaan, naar aanleiding van de geboorte van haar minderjarig kind in België. Gevraagd naar haar standpunt ten aanzien van VGV, stelt verzoekster dat dit bij de Somalische cultuur hoort, ook al vindt zij dit niet zo goed. Wanneer verzoekster wordt gevraagd of zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw te worden geïnfibuleerd, antwoordt verzoekster dat zij dit zou weigeren. Gevraagd of zij – gelet op haar persoonlijke omstandigheden – de mogelijkheid zou hebben om dergelijks te weigeren, stelt verzoekster dat zij niet denkt dat zij verplicht zou worden, maar dat zij dit niet zeker weet. De Raad merkt op dat verzoekster, ondanks dat zij hiertoe uitdrukkelijk bevestigd werd, niet eenduidig aangeeft een vrees te hebben dat zij tegen haar wil opnieuw zal worden geïnfibuleerd. Indien verzoekster daadwerkelijk vreesde aan dergelijke praktijk te worden onderworpen, tegen haar eigen wil, kan worden verwacht dat zij deze vrees ook duidelijk te kennen geeft, wanneer zij hier uitdrukkelijk naar wordt gevraagd, *quod non in casu*. Het komt niet aan de Raad toe om deze vrees in de plaats van verzoekster in de vullen. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw – en tegen haar wil – aan deze praktijk te worden blootgesteld. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in*

casu goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Gal Hareeri, in district Gal Hareeri, gelegen in de regio Galgaduud in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. In de mate dat verzoekster de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES